

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/391/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618206206
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7618206206.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Oľgy Mičietovej v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31575951, Žilina, Hodžova 11, proti žalovanej E. S., F.. XX.XX.XXXX, F., E. XXX/X, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Ján Buroci, s. r. o., Spišská Nová Ves, Za Šestnástkou 17, v konaní o zaplatenie 3 082,96 € s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 7Csp/159/2018-222 z 25.9.2019 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výrokoch II. a III. a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. konanie, čo do sumy 454,10 € s prísl. zastavuje, II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietá a III. žalovaná má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 72,36 %, o ktorej výške rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2.Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, čoho sa žalobkyňa žalobou podanou domáhala a ako ju skutkovo a právne odôvodnila.

2.1.Poukázal na to, že k žalobe pripojila listinné dôkazy a to kópiu úverovej zmluvy, všeobecné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov, doklady o preverení bonity žalovaného upomienku, opakované upozornenie, výzvu na predčasné splatenie úveru, stav omeškaných splátok na úvere, doklad o prehľade splácania a prepočte zmluvných úrokov do zosplatenia a prepočte úrokov z omeškania do zosplatenia.

2.2.Konštatoval, že 29.10.2018 vydal platobný rozkaz 7Csp/159/2018-67, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel, voči ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odpor s odôvodnením, v dôsledku čoho súd uznesením platobný rozkaz zrušil. Ďalej poukázal na to, ako žalovaná odôvodnila odpor proti platobnému rozkazu, že žalobkyňa sa k odporu vyjadrila písomne, pričom uviedla, že skúmala s odbornou starostlivosťou bonitu žalovanej, overila dostatočne a hodnoverne v súlade s § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch. K otázke doručovania výzvy žalovanej poukázala na písomný dôkaz a to výzvu na predčasné splatenie doručenú žalovanej 11.9.2018.

2.3.Súd citujúc znenie § 52 ods.1,3,4 OZ, § 1 ods.1,2, § 7 ods.1,2, § 11 ods.2 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy, článku 26 preambuly Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87102/EHS, § 565, § 53 ods.9 OZ, § 144, § 145 ods.2, 146 ods.1 CSP konštatoval, že v konaní zo strany žalobkyne došlo 2 x k späťvzatiu návrhu, prvýkrát o zaplatenie sumy 379,05 € a druhýkrát 75,05 €, preto konanie v časti o zaplatenie 454,10 € s príslušenstvom zastavil.

2.4.Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalobkyňa so žalovanou uzatvorila zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanej úver vo výške 4 500 eur, ktorý bola žalovaná oprávnená a povinná splácať v mesačných splátkach. Na daný zmluvný vzťah sa vzťahujú predpisy Občianskeho

zákonníka, o spotrebiteľoch a zákona o spotrebiteľských úveroch a vzhľadom na obsah zmluvy a postavenie zmluvných strán a nakoľko žalovaná neuhrádzala splátky úveru riadne a včas, žalobkyňa 17.9.2018 rozhodla o predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 565 OZ, o čom žalovanú písomne vyrozumela listom zo 17.9.2018, ktorý 20.9.2018 prevzal manžel žalovanej v súlade s článkom IX. D bodom 4, VOP sa písomnosť považuje za doručенú, ak sa okrem adresáta odovzdá dospelej osobe, ktorá býva s adresátom v spoločnej domácnosti. Uviedol, že jedným zo zákonných predpokladov uplatnenia práva veriteľa žiada dlžníka - spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, je aj upozornenie spotrebiteľa veriteľom na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Žalovaná v konaní tvrdila, že žalobkyňa si uvedenú povinnosť nesplnila a na uplatnenie práva predčasne úver zosplatniť ju neupozornila. Z vykonaného dokazovania a to predovšetkým na základe dôkazných listín predložených žalobkyňou súd vzal za preukázané, že žalobkyňa v priebehu preukázala, že si splnila pred vyhlásením mimoriadneho zosplatenia úveru svoju zákonnú povinnosť. Písomne žalovanú vyzvala na predčasné splatenie úveru, pred ktorou výzvou jej doručila aj písomnú upomienku. Žalobkyňa ďalej predložila kópiu II. upomienky z 19.8.2015, v ktorej sa uvádza, že žalovanú naposledy vyzýva k zaplateniu omeškaných splátok. Podľa analytického prehľadu zodpovednosti za aktivity predmetného úveru, všetky pohľadávky týkajúcej sa danej úverovej zmluvy je zrejmé, že pred SMS kontaktovaním so žalovanou bola 20.7.2015 žalovaná upozornená upomienkou I. z 20.7.2015. Takýto postup banky súd hodnotí, že nie je v rozpore s § 53 ods.9 OZ. Žalovaná navrhovala žalobu zamietnuť z dôvodu, že žalobkyňa pred poskytnutím úveru neskúmala jej schopnosť splácať úver (bonitu žalovanej) v súlade s § 7 ods.1 z.č. 129/2010 Z.z..

2.5.Pre naplnenie podmienok uvedených v citovanom ustanovení nepostačuje len formálne zistenie základných informácií o výške príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ale aj ich preukázanie a odborné posúdenie. Ak by pre splnenie zákonnej podmienky „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ postačovalo len uvedenie výšky príjmov a výdavkov spotrebiteľa bez ich náležitého preukázania a vyhodnotenia, nedošlo by k naplneniu účelu tohto ustanovenia. Žalobkyňa uviedla, že pri posudzovaní bonity žalovanej vzala do úvahy údaje zo spoločného registra bankových informácií a nebankového registra klientskych informácií, údaje o príjmoch a výdavkoch a záväzkoch poskytnuté žalovanou v žiadosti o poskytnutie úveru a kreditné a debetné obraty na bežnom účte žalovanej, ktorý pre ňu dlhodobo viedol. Tieto tvrdenia žalobkyňa preukázala predložením žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru, dokumentom kredit report - analytik a mesačnými výpismi účtu žalovanej u žalobkyne za obdobie roku 2013. Vychádzajúc z dôkazných listín predložených žalobkyňou a obrany žalovanej súd dospel k záveru, že žalobkyňa pred uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy skúmala bonitu žalovanej nedostatočne. Zo samotnej žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru, že táto neobsahuje žiaden údaj o príjme žalovanej, výdavky žalovanej sú v predmetnej žiadosti uvedené ako nulové, pričom žalobkyňa muselo byť zrejmé, že uvedená informácia je nepravdivá, nakoľko sama žalobkyňa bola v danom čase so žalovanou v jednom zmluvnom úverovom vzťahu. Žalobkyňa teda neuviedla pravdivé a dostatočné informácie, z ktorých mala pri analýze osobných údajov a domáceho rozpočtu žalovanej vychádzať a preto má za to, že nepostupovala pri skúmaní bonity žalovanej s dostatočnou odbornou starostlivosťou. Poukázal na konanie 5Csp/159/2018, v ktorom žalobkyňa poskytla žalovanej ďalší úver a to 2.1.2014, napriek tomu, že už v predošlom období jej bolo odmietnuté množstvo žiadostí o osobný úver. Z dokumentu Credit report - analytic žalovanej, predloženej žalobcom v tomto konaní je zrejmé, že v roku 2013 boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky od iných nebankových subjektov, z čoho je zrejmé, že príjmy žalovanej nestačili na úhradu jej výdavkov a teda schopnosť riadne splácať úver, o ktorý žalobkyňa žiadala a ktorý je predmetom tohto konania.

2.6.Na základe uvedeného mal súd za preukázané, že žalobkyňa pri posúdení schopnosti žalovanej ako spotrebiteľa splácať úver nekonala s odbornou starostlivosťou v súlade s § 7 ods.1 ZOSÚ, a preto nebola oprávnená vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, takže v zmysle § 11 ods.2 citovaného zákona žalobu vo zvyšnej časti nároku žalobcu po čiastočnom späťvzátí v celom rozsahu zamietol.

2.7.O trovách konania rozhodol citujúc znenie § 251, § 255 ods.1, § 262 ods.1, 2 CSP tak, že žalovanej priznal voči žalobkyňi náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu, ktorý bol v rozsahu 72,36%. O výške náhrady týchto trov bude v zmysle § 262 ods.2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

3.Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa, a to vo výrokoch II. a III., ktoré odôvodnila nasledovne: nesúhlasí s argumentmi súdu a nestotožňuje sa s ním, považuje rozsudok v napadnutej časti za nesprávny z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (§ 365 ods.1

písm. h/ CSP) a tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods.1 písm. f/ CSP).

3.1.K splneniu povinnosti konať s odbornou starostlivosťou uviedla, že v súlade s § 7 ods.1 z. č. 129/2010 Z.z. si svoju povinnosť splnila. Na posúdenie bonity využila tri rôzne zdroje informácií - report zo SRBI, žiadosť o poskytnutie úveru a výpisy z obchodného účtu žalovanej (pre žalovanú viedla dlhodobý bežný účet, z ktorého na základe debetných a kreditných obrátov bolo možné dostatočne posúdiť jej bonitu a žalovanej bol predschválený limit úveru). V žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru žalobkyňa uviedla, že žalovaná bola povinná poskytnúť úplné, presné a pravdivé údaje na posúdenie jej bonity v súlade s § 7 ods.2 z. č. 129/2010 Z.z. a pokiaľ v žiadosti o poskytnutie úveru sú pri jednotlivých položkách uvádzané nepravdivé, resp. neúplné informácie, ktoré neboli pravdivo uvedené, žalovaná porušila túto povinnosť. V žiadosti vyhlásila, že všetky údaje uviedla pravdivo a úplne a je si vedomá možných majetkovoprávných i trestnoprávných následkov z uvedenia nepravdivých údajov. Žalovaná teda uvedením nepravdivých údajov porušila zmluvu aj zákon a nemôže sa domáhať ochrany svojich práv založených na vlastnom klamstve. Pokiaľ súd tvrdí, že skúmanie výdavkov žalovanej bolo nedostatočné, žalobkyňa sa s týmto vyhlásením nestotožňuje, nakoľko má reálne obmedzenú možnosť skúmať skutočné výdavky žalovanej, pričom nie je zrejmé, akým spôsobom si súd predstavuje, že by mal žalobca zisťovať údaje o všetkých výdavkoch žalovanej pri posudzovaní žiadosti o úver, aké konkrétne úkony by za daným účelom mal vykonať tak, aby podľa názoru súdu postupoval v súlade so zákonom a splnil si svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou. Je nepochybné, že z overovania bonity v databáze SRBI vyplynulo, že žalovaná pôvodné úvery splácala a ku dňu podpísania úverovej zmluvy nemala žiadnu omeškanú splátku, dodržiavala platobnú disciplínu a všetky svoje záväzky plnila riadne a včas. Ak by žalovaná v čase poskytnutia predmetného úveru vykazovala v databáze nesplnenie svojich záväzkov, banka by tento úver neposkytla. Žiaden zákon ani predpis na ochranu spotrebiteľa nezakazuje a ani len neobmedzuje možnosť banky poskytnúť klientovi viac úverov, banka je obmedzená iba konaním s odbornou starostlivosťou. Vyvodenie záveru, že konala bez odbornej starostlivosti na základe toho, že poskytla úver žalovanej, ktorá už splácala aj ďalšie úvery tak, ako tvrdí súd, je absolútne neprijateľné a bez akejkoľvek opory v právnej úprave. Na základe uvedeného tvrdenia by každý ďalší úver, ktorý si dlžník zoberie počas trvania iného úverového vzťahu, bol konaním bez odbornej starostlivosti. Cieľom povinnosti konať s odbornou starostlivosťou je preskúmať bonitu klienta a posúdiť, či je schopný plniť si záväzky z ďalšieho úveru. Z predmetnej listiny vyplýva, že žalobkyňa riadne vykonala dopyt do úverového registra, čím si splnila zákonom stanovenú povinnosť uvedenú v § 7 ods.1 z. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Ďalej súd poukázal na skutočnosť, že žalovanej bolo odmietnutých množstvo ďalších žiadostí o úver. Žalobkyňa má za to, že daný údaj je bez skutočnej výpovednej hodnoty, nakoľko daná informácia neobsahuje dôvod odmietnutia poskytnutia úveru. Uviedol, že odmietnutie poskytnutia úveru v určitom čase nemôže byť konaním v rozpore s odbornou starostlivosťou o poskytnutie úveru klientovi v inom čase. Na základe posúdenia kreditných obrátov na účte, ktoré predstavovali reálne platby v prospech žalovanej, bol žalovanej predschválený limit úveru. Súd poukázal na skutočnosť, že nezisťovala výdavky žalovanej. Žalobkyňa sa s uvedeným tvrdením nestotožňuje. V rámci výpočtu predschválených úverov banka zohľadňuje aj existujúce výdavky klienta v banke. Klientovi bol predschválený úver poskytnutý a limit priznaný s ohľadom na existujúce výdavky. Nie je teda pravdou, že by banka tieto nezohľadnila. V čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy nebol predschválený limit žiadnym spôsobom zákonne obmedzený, resp. regulovaný. Účelom neskoršej právnej úpravy od 1.1.2017, resp. 1.1.2019 bola regulácia a sprísnenie podmienok poskytovania úverov na základe predschválených limitov, a teda v čase uzatvorenia zmluvy boli podmienky ešte benevolentnejšie. Uvedené je potrebné vnímať v danom čase v intenciách zásady podľa článku 2 ods.3 Ústavy SR : Každý môže konať, čo nie je zákazom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že povinnosti v zmysle § 7 ods.1 jednoznačne splnila. Pri poskytnutí úveru konala v súlade s právnymi predpismi a bonitu žalovanej overila dostatočne a konala tak s odbornou starostlivosťou. Preto neexistuje dôvod, pre ktorý by žalobca nebol oprávnený predčasne zosplatiť úver a pre ktorý by tak súd mohol žalobu vo zvyšku zamietnuť. Žalobkyňa poukázala na uznesenie Krajského súdu Trnava 26 Co/242/2017-98 z 26.6.2018.

3.2.K nepreskúmateľosti rozhodnutia súdu uviedla, že odôvodnenie rozsudku nie je zistiteľné, na základe čoho konkrétne súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, a teda nepriznal žalobcovi nárok ani na časť pohľadávky. Žalobca má za to, že odôvodnenie súdu je len všeobecné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je tým nepreskúmateľné. Žalobkyňa nie je zrejmé, prečo bola žaloba súdom v prevyšujúcej časti zamietnutá, z akého dôvodu súd nepriznal žalobkyňi nezaplatené anuitné splátky splatné v čase rozhodovania súdu prvej inštancie spolu s úrokom z omeškania a poplatkami za poistenie. Pokiaľ by aj bol záver súdu ohľadom nemožnosti vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie úveru správny, čo

však vylučuje vyššie uvedená argumentácia má za to, že žalobkyni mal súd priznať aspoň nezaplatené splatné anuitné splátky ku dňu rozhodovania súdu spolu s úrokom z omeškania a poplatkami za poistenie. Žalovaná bola povinná splácať poskytnutý úver formou anuitných splátok vo výške 75,05 eura mesačne, vždy k 15. dňu kalendárneho mesiaca a zaviazala sa ho zaplatiť do 17.4.2023. Žalobkyňa priložila ako prílohy amortizačnú tabuľku z ktorej vyplýva, že ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie 25.9.2019 bola žalovaná povinná uhradiť splátky za obdobie od 15.5.2013 do 16.9.2019, spolu vo výške 5 778,85 eur. Z prehľadov splácania do predčasného zosplatnenia a po predčasnom zosplatnení je zrejmé, že žalovaná uhradila do predčasného zosplatnenia 4 580,69 eura bez súm poistného a po predčasnom zosplatnení sumu 454,10 eur, t.j. spolu 5 034,79 eura. Dĺžna suma neuhradených splátok splatných ku dňu rozhodovania súdu predstavuje sumu 744,06 eura s úrokmi z omeškania a s nezaplatenými poplatkami za poistenie 5,52 eura. Z uvedeného je preto zrejmé, že súd nemal žalobu vo zvyšku zamietnuť.

3.3. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa stranám sporu bráni v možnosti uplatňovať svoje práva a oprávnené záujmy. V sporovom konaní musí súd však poskytovať materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a záujmov. Vydanie nepreskúmateľného rozhodnutia je v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu (článok 46 Ústavy SR). Súd zaťažil rozsudok vadou, pre ktorú je potrebné napadnutý výrok zrušiť a citoval § 220 ods. 2 CSP.

3.4. Žalobkyňa poukázala na uznesenie Krajského súdu Košice 11 Co/49/2018-135 z 26.2.2018, uznesenie Krajského súdu Trnava 25 Co/109/2017-81 z 11.7.2018, uznesenie Krajského súdu Trnava 10 Co/150/2018 z 19.3.2019. K výroku o náhrade trov konania uviedla, že je závislý od pomeru úspechu a neúspechu strán v konaní a po zohľadnení vyššie uvedených skutočností má za to, že jej úspech v konaní bol vo väčšom konaní, než uviedol súdu v bode 47. odôvodnenia. Preto výrok rozhodnutia súdu o tom, že žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72,36 % považuje za nesprávny.

3.5. Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd v zmysle § 389 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovie a zaviazal žalovanú uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobkyni priznal náhradu trov konania a náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkoch za konania na oboch inštanciách. V prípade, ak súd sa odvolací súd nestotožní s jej argumentáciou ohľadom riadneho skúmania bonity žalovanej a naopak sa stotožní s tvrdením súdu prvej inštancie o tom, že žalobca nebol oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie úveru navrhla, aby odvolací súd v zmysle § 389 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel v časti 774,06 eura spolu s úrokmi z omeškania a nezaplatenými poplatkami za postenie vo výške 5,52 eura a zaviazal žalovanú uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobkyni náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkoch za konania na oboch inštanciách.

4. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila žalovaná, ktorá zotrváva na tom, že samotná žalobkyňa v kumulácii s ostatnými finančnými inštitúciami ju doviedli do neriešiteľnej úverovej špirály, nakoľko nikto z nich neskúmal naozajstnú možnosť splácať jej úvery. Účelom predmetnej povinnosti veriteľa je skúmať schopnosť veriť spotrebiteľa splácať úver, jej predchádzanie neúmernému úverovaniu slabších subjektov práva spotrebiteľov, nakoľko títo berú úvery v stave núdze bez uváženia dlhodobých účinkoch a následne sa na nich vedie exekúcia. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa jej poskytla tri úvery a u všetkých vyhlásila splatnosť, je sama o sebe dôkazom, že nielen v tomto prípade vôbec neskúmala schopnosť spotrebiteľa splácať úver, ale ju neskúmala ani len v ostatných dvoch prípadoch. Žalobkyňa pritom viedla i jej bankový účet, z ktorého je zjavné, že mimo žalobkyne čerpala finančné prostriedky i od nebankových subjektov. Žalobkyňa odignorovala svoju povinnosť skúmať (s odbornou starostlivosťou) jej finančnú a životnú situáciu a to všetko vo videní zisku (odplaty) z poskytnutého úveru. Poukázala na to, že dôkaz vykonaný prostredníctvom SRBI je nezrozumiteľný, nakoľko z neho nemožno vyčítať relevantné údaje o finančnej situácii spotrebiteľa. Zdôraznila, že opakovane jej boli zamietnuté žiadosti o úver a napriek tomu, že jej finančná situácia sa nijako nezmenila, žalobkyňa úver jej napokon poskytla. Žalobkyňa vôbec neobjasňuje, ktoré položky výpisu mali znamenať jej presvedčenie, že spotrebiteľ je schopný splácať úver. Z výpisov skôr vyplýva, že spotrebiteľ čerpal i iné úvery z iných finančných inštitúcií. Tieto ďalšie pôžičky nijakým spôsobom nepreukazujú, že spotrebiteľ bol schopný splácať úver, ale preukazujú len ďalšie zadlžovanie spotrebiteľa a ďalej citovala z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 1Co/37/2018.

4.1. Uviedla, že so žalobkyňou nemožno súhlasiť, ani pokiaľ ide o argumentáciu ohľadom žiadosti o úver, túto listinu nespisovala žalovaná, ale žalobkyňa pri osobnom stretnutí. Pokiaľ sa v žiadosti nenachádzajú údaje o príjmoch a výdavkoch, takto znamená, že povereného pracovníka ani len nezaujímali údaje o

príjmov a výdavkoch spotrebiteľa. Nie je správny názor žalobkyne, že spotrebiteľ má sám iniciatívne sám všetko uviesť žalobkyni ako dodávateľov, je to práve dodávateľ, ktorý je osobou odborne spôsobilou a nesie zodpovednosť za zistenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver.

4.2.K námietke žalobkyne, že súd mal zohľadniť úhrady žalovanej aj do zosplatnenia úveru, t.j. pred podaním žaloby a dlh ku dňu vydania rozhodnutia bol 744,06 eura, je zarážajúce, že v tomto smere žalobkyňa žalovala sumu 3 082,96 eura a počas súdneho konania došlo k úhrade splátok vo výške 454,10 eura teda sama potvrdzuje, že v ostávajúcej časti 1 884,80 eura je žaloba nedôvodná.

4.3.Žalovaná považuje napadnutý rozsudok za preskúmateľný a jasný, a nie je teda opodstatnená námietka žalobkyne v nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

4.4.Trvá i na námietke, že nedošlo k splneniu povinnosti podľa § 53 ods.9 OZ , a teda že ide o subsidiárny dôvod na zamietnutie žaloby. Nedošlo k nadobudnutiu účinkov predčasného vyhlásenia splatnosti, a teda zamietnutie žaloby malo svoj základ aj na tomto dôvode. Uvedené znamená, že odvolací súd môže rozsudok potvrdiť, aj keby mal existovať len tento dôvod zamietnutia žaloby. Konštatovala, že odvolanie nie je dôvodné a navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a zaviazat' žalobkyňu k náhrade trov konania v celom rozsahu.

5.K vyjadreniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa podaním (č.l. 271), v ktorom uviedla, že zotráva v celom rozsahu na tvrdeniach uvedených v odvolaní a s tvrdeniami žalovanej sa nestotožňuje. Poukázala na to, že žalovala celú sumu 3 082,96 eura avšak išlo o celú zostávajúcu nezaplatenú dlžnú sumu istiny úveru vzhľadom na predčasné zosplatnenie úveru. Žalovaná pred predčasným zosplatnením úveru ku dňu podania žaloby uskutočnila reálne úhrady, resp. splátky úveru započítané na istinu v celkovej výške 1 417,04 eura po zosplatnení úveru až do podania žaloby neuskutočnila žiadnu úhradu. Vzhľadom na uvedené dlžná zostávajúca suma pozostáva z neuhradenej istiny, ktorá predstavovala ku dňu podania žaloby 3 082,96 eura Po podaní žaloby uskutočnila úhrady v častiach, v ktorých bolo konanie zastavené. Žalobkyňa v odvolaní jednoznačne uviedla, že má za to, že žaloba je dôvodná v celom rozsahu a požadovala, aby odvolací súd žalobe vyhovel v celom rozsahu, pričom v zásade, ak by potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie o tom, že žalobca nemal právo úver predčasne zosplatniť, navrhla rozhodnúť o splatných nezaplatených splátkach splatných ku dňu rozhodnutia, t.j. 25.9.2019, na zaplatenie ktorých má jednoznačne právo s poukazom na § 217 ods.1 CSP. Vzhľadom na uvedené pokiaľ súd rozhodol, že žalobkyňa nemá právo požadovať od žalovanej jednorázové splatenie úveru, mal dospieť k záveru, že žalobný návrh nie je dôvodný v tej časti ,v ktorej sa žalobca domáha priznania celého dlhu nad rámec ohraničený splátkami, ktoré neboli zaplatené a ktorých splatnosť nastala do vyhlásenia rozsudku. Za daného stavu má teda žalobca právo na vrátenie sumy v rozsahu nezaplatených splátok splatných ku dňu rozhodnutia súdu. Súd mal teda vo svojom rozhodnutí prihliadať na anulitné splátky úveru, ktoré mala splatiť žalovaná v prípade ideálneho splácania podľa úverovej zmluvy ku dňu rozhodnutia súdu, a to od 15.5.2016 do 16.9.2019, (75,05 € x 77 splátok), a následne zohľadniť všetky žalovanou reálne uhradené anulitné splátky úveru.

6.Žalovaná sa vyjadrila k stanovisku žalobkyne podaním z 11.11.2019 (č.l. 176), a v ktorom poukázala na to, že žalobkyňa vo svojom vyjadrení opomína, že podala žalobu zaplatenie istiny ako celku a neuviedla v základnom konaní žiadne skutkové tvrdenia, pokiaľ ide o splatnosť jednotlivých splátok. Až v odvolacom konaní uvádza, že svoj nárok opiera o právo na zaplatenie jednotlivých splátok, pričom teraz uvádza obdobie, za aké sa má nárok vypočítať a v akej výške. Uvedené ale úplne míňa koncentračné zásady, ktoré bola povinná dodržať. Súd nie je viazaný právnym posúdením strán sporu, ale je viazaný skutkovou situáciou v spore. Pokiaľ žalobca súdu neopísal skutkový stav, aby mohol súd rozhodovať aj o jednotlivých splátkach a nielen o spoplatnenom dlhu ako celku, je tak rozhodnutie súdu vecne správne. Žalovanej bola navyše odobraná možnosť použitia procesnej obrany, pokiaľ by sa až teraz v odvolacom konaní mal nárok žalobu odvíjať od povinnosti úhrady jednotlivých splátok, pričom žalobca v základnom konaní uvedené vôbec neuvádzal a neuvádzal, aké splátky požaduje zaplatiť a v akej výške. Je potrebné podotknúť, že na uvedené je primeraná aplikácia zásady, že právo patrí bdelym. Záverom uviedla, že pri hrubom porušení § 7 ods.1 je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov a teda odhliadnuc od predchádzajúceho nevzniklo žalobkyni právo na zaplatenie úrokov a poplatkov.

7.Žalovaná podaním z 28.9.2020 (č.l. 293 - 294) doručila v priebehu odvolacieho konania vyjadrenie a vzájomnú žalobu, v ktorej namietala, že sa domnieva, že žalobkyňa do výpočtu RPMN nezahrnula buď poplatok za poistenie vo výške 1,89 € mesačne alebo poplatok za správu úverového účtu vo výške 1,99 € mesačne a preto je presvedčená, že tieto náklady mali byť zahrnuté do výpočtu RPMN, nakoľko ide o náklady priamo spojené s úverom. Tieto neboli predmetom rokovania a nemohli byť, nakoľko

boli nadiktované priamo do predtlačenej zmluvy. Žalovaná ako spotrebiteľ nedostala za tento poplatok akékoľvek služby, protihodnotu. Poukázala na § 11 ods.1 písm. b/ v spojení s § 9 ods.2 písm. j/ z.č. 129/2010 Z.z., účinného k 7.5.2013, podľa ktorého je úver bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná celkovo uhradila žalobkyni zo zmluvného vzťahu 5.005,76 €, pričom istina tvorila 4.500 €, teda istina je uhradená. Vzhľadom na deklarovанú bezúročnosť a bezpoplatkovosť je teda žaloba neopodstatnenou. Žalovaná 17.10.2018 uhradila 76 €, 8.11.2018, 14.12.2018, 14.1.2019 a 12.3.2019 uhradila sumu 75,05 €, spolu 379,05 €. Žalovaná týmto podáva vzájomnú žalobu a požaduje, aby jej žalobkyňa vydala bezdôvodné obohatenie vo výške 379,05 €, nakoľko toto plnenie nad sumu istiny prijala bez právneho dôvodu. Na základe uvedeného navrhla vydať rozsudok, že žaloba žalobkyne sa zamietá, žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej sumu 379,05 € s 5 % ročným úrokom z omeškania od 13.3.2019 zo sumy 379,05 € do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaná má voči žalobkyni nárok na plnú náhradu trov konania, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

8. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovanej z 30.9.2020 doručila podanie 14.10.2020, v ktorom má za to, že výpočet RPMN uvedený v úverovej zmluve je správny a v súlade so zákonom.

8.1. Podľa § 19 ods.1 z.č. 129/2010 vyjadrila rovnicu, ktorou sa vypočítava ročná percentuálna miera nákladov. Trvá na tom, že hodnota RPMN v zmluve bola uvedená správne v súlade so zákonom.

8.2. Poukázala na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/19/2017-103 z 29.11.2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/408/2016-54 z 28.2.2018, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13Co/150/2017-90 z 24.4.2018.

8.3. Uviedla, že do výpočtu vstupovali údaje uvedené, teda dátum čerpania, dátum prvej splátky, dátum konečnej splátky, úroková sadzba, mesačná splátka a poplatok za správu úverového účtu. Poplatok za poistenie do výpočtu nevstúpil, nakoľko skutočnosť, či si klient poistenie zriadi alebo nie, nemá vplyv na podmienky samotného úveru. Žalobca má za to, že žalovaná sa nesprávne domnieva, že poplatok za poistenie mal byť zarátaný do výpočtu RPMN, a to najmä v kontexte s § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010. Poplatok za správu úverového účtu do výpočtu vstúpil. Na základe uvedeného dodala, že prepočet uskutočnený žalovanou vychádza z internetovej kalkulačky dostupnej na internetovej stránke, pričom nie je možné vyvodit', či tento prepočet vychádza zo vzorca na výpočet RPMN uvedeného v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Upriamila tiež pozornosť na skutočnosť, že tak zo strany žalobkyne, ako aj zo strany žalovanej boli v konaní podané viaceré vyjadrenia, pričom žalovaná namietané skutočnosti mohla použiť, resp. uplatniť v skorších vyjadreniach.

8.4. Vzhľadom na uvedené nie je možné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Vzájomná žaloba je neopodstatnená a je neprípustná s poukazom na § 372 CSP a navrhla, aby súd vzájomnú žalobu zamietol.

9. Rozsudok, vo výroku I., nebol odvolaním napadnutý a tento výrok nadobudol právoplatnosť (§ 227 ods.1 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

10. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie rozsudku, ani jeho zmenu, preto rozsudok podľa § 389 ods.1 písm. b/, c/ vo výrokoch II. a III. zrušil a podľa § 391 ods.1 vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. 10.1. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal potrebné dôkazy, pričom nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom a nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Žalobkyňa uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. f/ a § 365 ods.1 písm. h/ CSP a z obsahu odvolania vyplýva aj odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b/ CSP.

11.1. Všetky uplatnené odvolacie dôvody sú dané.

12. Súd posudzoval spotrebiteľský úver s prihladnutím na § 7 ods.1 z. č. 129/2010 Z.z. Na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobkyňa pred uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy skúmala bonitu žalovanej, avšak nedostatočne. Tento záver súdu je predčasný a odôvodnenie súdu je nepreskúmateľné.

13. Podľa § 7 ods.1 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom k 7.5.2013 veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s

odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

13.1. Podľa § 7 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom k 7.5.2013 spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

14. Gramatickým výkladom citovaných ustanovení je zrejmé, že žalobkyňa pred čím poskytla žalovanej spotrebiteľský úver bola povinná posúdiť s odbornou starostlivosťou jej schopnosť splácať spotrebiteľský úver, pričom mala zobrať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa tento úver poskytuje, príjem spotrebiteľa, účel spotrebiteľského úveru.

14.1. Spotrebiteľ podľa ods. 2 citovaného ustanovenia je povinný poskytnúť veriteľovi (žalobkyni) na žiadosť úplne presné a pravdivé údaje, potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

15. Podľa § 11 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom k 7.5.2013 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je.

16. Súd náležite nevyhodnotil citované ustanovenia, keď nezisťoval do akej miery žalovaná poskytla úplné a pravdivé informácie žalobkyni. Nevyhodnotil dobu trvania úveru s prihliadnutím na poskytnutú sumu, ako aj výšku mesačnej splátky a s prihliadnutím na ostatné záväzky žalovanej.

16.1. Rovnako súd nevyhodnotil postup žalobkyne, ktoré údaje od žalovanej mala žiadať, resp. trvať na ich poskytnutí, aby spoľahlivo mohla posúdiť schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver.

16.2. Súd konštatoval, že žalobkyňa neúplne, resp. nedôkladne skúmala bonitu žalovanej, avšak v kontexte s § 7 ods. 1 je potrebné posúdiť do akej miery porušenie tejto povinnosti malo vplyv na poskytnutý úver, či týmto konaním žalobkyne mohlo dôjsť k obmedzeniu jej práva predčasne zosplatiť úver, resp. intenzita tohto porušenia bola tak vysoká, že úver z uvedeného dôvodu sa stal bezúročným a bez poplatkom (§ 11 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z.).

17. Rovnako súd predčasne rozhodol, keď zamietol celý nárok žalobkyne, keďže z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaná bola v omeškaní s platením anuitných splátok. Keď súd posúdil, že žalobkyňa nemôže z dôvodu porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 úver zosplatiť, nie je zrejmé, prečo súd žalobkyni nepriznal splatné splátky. Preto, ak súd po doplnenom dokazovaní opätovne dospeje k záveru, že žalobkyňa zanedbala povinnosť podľa § 7 ods. 1 bude povinný vyhodnotiť omeškanie žalovanej vo vzťahu k splatnosti jednotlivých splátok k času rozhodnutia súdu.

18. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude po vrátení veci vykonať dokazovanie zamerané na zistenie zanedbania povinnosti žalobkyne podľa § 7 ods. 1 a splnenia povinnosti žalovanej podľa § 7 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z., dokazovanie vyhodnotiť a vyvodiť z neho právny záver, posúdiť aj ďalšie námietky žalobkyne uplatnené v odvolaní vo vzťahu ku splatným splátkam ku dňu rozhodnutia ako aj námietky žalovanej uplatnené vo vyjadreniach k odvolaniu v odvolacom konaní.

18.1. Po doplnení dokazovania v naznačenom smere súd prvej inštancie opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s § 220 ods. 2 CSP, tak aby bolo preskúmateľné a rozhodne v ňom aj o trovách celého konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).